

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 110.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789762128/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

VI

Chacun de nous avait une Emilie
Dont il prônait la beauté, la candeur.
Elle est fidèle autant qu'elle est jolie!
Nous nous trompions, mais quelle douce erreur!
C.A. Demoustier.

Felix havde snart taget Afsked med Cancellisten og hans Fader; han kunde jo ikke følge med, hvor de gik hen. Ene slentrede han ned ad Gaden og underholdt sig selv med sine Tanker, som imidlertid ikke vare de allerbehageligste, da hans Vens Forelæsning langt fra havde opmuntret ham.

Men for Pokker, sagde han tilsidst til sig selv, jeg er gal at ville bryde mig om alt, hvad Vilhelm siger; især da det jo var tydeligt, at han idag ikke var i sit sædvanlige Humeur. Der var noget i Veien; han vilde have os bort og derfor kom han med alle disse Historier, som han vidste vilde ærgre Cancellisten og mig. – Cancellisten, – jeg kan blive rasende, naar jeg tænker paa at han nu er der, at han nu kan tale med hende, sige hende – dog hvad siger han? han siger igrunden slet Ingenting. Igaar hele Aftenen saae jeg ikke han talte til hende, og hun meget mindre til ham. Mig talte hun flere Gange til, – hun rakte mig sin Haand da jeg kom; ved Guderne, nu husker jeg det først; det har jeg glemt at fortælle Augusta. Hvor Veiret er smukt. Solen skinner saa varmt; jeg har Lyst til at drive idag; – jeg kan bestemt godt gaae derhen imorgen. O Emilie! – Og nu fik han tændt sin Cigar, og med Hænderne i Lommen drev han ned ad de Fortouge, hvor Solen skinnede, imens han i sit stille Sind tænkte sig, hvor prægtigt det kunde være, naar han imorgen kom og traf Fruen ude, men Emilie ene hjemme. –

Vi maae imidlertid lade Felix flanere og bygge Luftkasteller; thi det bliver nødvendigt at erfare, hvad der passerede i Fru St. Clairs Huus, efter at vore Venner var tagne hjem.

De øvrige Gjæster havde ogsaa taget Afsked, kun Fru Lind og hendes Ægtefælle vare endnu tilbage; den Sidste ivrigt beskæftiget med at finde sin Frues Kaabe og Hat. Fru Lind lod imidlertid ikke til at

have Hastværk; tvertimod, hun satte sig i Sophaen, idet hun sagde til sin Svigerinde.

Naa, kjære Julie, det gik virkelig ret net her iaften; Din Cremekage maa jeg tilstaae var delicat; – lille Emilie, Du kunde give mig en Opskrift derpaa ved Leilighed; – den unge Jespersen fandt det ogsaa, han spiste tre Stykker. Det er en særdeles vakker ung Mand, og hans Faders Gaard maa da nu være idetmindste sine 400,000 Rbd. værd saadan som Landeiendommene ere stegne i Værdi; thi jeg kan erindre han gav 50000 Rbd. for den, da han kjøbte den for en Snees Aar siden.

Ja, Gud bevares, forsikkrede Justitsraaden; den er maaskee sin halve Million værd. Det er en Formue, man maa have Agtelse for, og jeg glæder mig ret til at fornye Bekjendtskabet med Capitain Jespersen; vi vare tidligere meget intime, Fru Svigerinde, meget intime; min Kone ogsaa – Du erindrer –

Men, min kjære Julie, sagde Fru Lind, der ikke altid fandt det fornødent at svare sin Mand; Du som ellers seer paa den gode Tone, hvor kunde Du finde paa, at invitere denne Musiklærer, denne –

Hr. Flint? indvendte Emilie, imedens hendes Moder ganske alarmeret spurgte, om der da var noget galt fat med ham; men Gud Tante, han er jo kommet her af og til i flere Aar; og fordi han er Musiklærer? det er jo meget respectabel Stilling.

Ja den kan gjerne være meget respectabel, min Pige, svarede Fru Lind, men Hr. Flint selv er ingen respectabel Person; det er et Menneske af slette Sæder, og som aldeles ikke sees i gode Selskaber.

Gud forbarme mig, udbrød Fru St. Clair, hvad har han da gjort.

O, det er stygt at troe, Alt hvad man finder paa at fortælle, sagde Emilie.

Ti Du stille, min Pige, afbrød hendes Tante hende; ja, min kjære Julie, det er mit Princip, at, selv om jeg ikke veed Noget bestemt, vil jeg dog ikke modtage Nogen i mit Huus, saasnart man har sagt mig, at det er en umoralsk Person. Men naar Du endelig vil vide, hvad han har gjort, saa kan jeg sige Dig, at denne Hr. Flint ikke er nogen anden end den Person, der for fjorten Dagstid siden behandlede min Mand paa den skammeligste Maade, med Udtryk og Talemaader af en saadan Natur, at de hele Natten løde for mit Øre, saa jeg slet ikke kunde falde i Søvn.

Nei, hvad siger Du? udbrød Justitsraaden; skulde det være ham;